

πηγνυμένων ἰκρίων, καὶ πάντων καταλαμβάνειν τὸν τόπον σπυδρότων, πληγαὶ τε ἐγίνοντο, καὶ πού καὶ τραύματα. Photius. Ἰκρία. τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀφ' ὧν ἐθεῶντο τοὺς Διογυσιανοὺς ἀγῶνας, πρὶν ἢ κατασκευασθῆναι τὸ ἐν τῷ Διονύσου θέατρον. Hoc nomen ferebant etiam subsellia solidioris theatri; Aristoph. Thesm. 390. de Euripide, Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ' ἔμβραχυν Εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροὶ—Ὡς εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς. ubi minus recte editur καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροὶ. Veram lectionem conservavit Platonis Scholiasta p. 88. Cf. Hesych. v. Ἰκρίον, et auctores ibi allegatos. Quod si subsellia ruerint quum Aeschylus et Pratinas concertarent, id certe non effecit ut in exilium abiret; quare alia caussa quaerenda est.

Tradit autem Plutarchus in Cimone, l. c. Aeschylum, quum in isto certamine, de quo supra dictum est, a Sophocle victus esset, non multum post prae dolore in exilium abiisse: quod non video quo pacto verum esse possit, quum Apsephionis annus esset Olymp. LXXVII. 3. tetralogia vero Oresteia acta sit Olymp. LXXX. 2.

Denique Auctor Vitae ejus anonymus ait nonnullos xviii tradere Aeschylum, quum a Simonide in certamine quodam elegiaco superatus esset, solum vertisse: quod manifesto falsum est, siquidem Simonides diem obiit Ol. LXXVII. 4. * Et nusquam alibi de certamine elegiaco quidquam relatum vidi. Vicerat quidem Simonides, ut de se ipse testatus est, archonte Adimanto Ol. LXXV. 3. quum chorum quinquaginta virorum docuisset. Sed hunc chorum fuisse dithyrambicum, non

* Bentl. Diss. de Phalar. p. 41.